

De Albert Schweitzerschool bij de Genestetstraat ...

De gemeenteambtenaar bracht de loonzakjes naar de zes openbare lagere scholen. Moet u eens indenken met hoeveel geld de beste man over straat ging! Daarbij bedenkend dat 425 gulden een beginnerssalaris was. Zou dat nu nog kunnen??? Gelukkig bereikte de 'geldkoerier' maandelijks ongeschonden de Albert Schweitzerschool en kon Korsjonnoo zich iedere keer weer verbazen over het ontvangen 'kapitaal' ...

Aal die selaorisse tusse z'n knieë!

Onderlest schreef Jan van der Vlies over de veranderinge in 't geldverkeer. Otomaotisch denk ie dan trug aa je aaige ervaeringe. Aailijk ving 'k 't wel goed dà me in Nederland nogaal behaaimst zijn over wà me verdiene. Je krijg 'r mor praotjies van over hoeveul die en die wel nie verdient of hoe waainig hij van heur mor vangt. Hêêl aandere wordt 't as 't over lang geleeje gaot. Lae me nou mor is praote over zô'n vijftig jaer geleeje. Dà's geschiedenis!

Ik begon as onderwijzeressie op de Albert Schweizerschool hier in Slierecht in juni 1965. Aan 't end van maond was t'r spordag op 't voebalveld. Aan 't end van dien ochend wiere we met hêel 't persenêel – Bep de Boer, Eddie van Bergen, Wim Harmsen, 't schoolhêed Cor Verweij en ik – naer êen van de kleedkaomers gerope deur een ambtenaer. Volleges mijn was hij êene Van Heterre. Daer krece me een klaain, bruin pepiere emveloppie. Daerop sting m'n naam én een bedrag. Fl. 425,- ! 'k Was t'r hêemel beduud van. 425 gulde! Wat een kaptao! Warschijnlijk hê 'k met een rôed hêed van verbaozing naer aal dat geld zitte te staore. Nie aandere gewend as vijf gulde zakgeld in de week en dan opêens zô'n vermoge! 'k Ben naer huis gesjeesd op m'n fiets. Daer zatte m'n vaoder en moeder al te wachte met de waareme prak. "Mag ik êest wat laete zien? Kijk is!" Onder de taofel hê 'k die vier honderdties en dat vijftwintigchie uit dat emveloppie gefriemeld en êen voor êen die briefies op taofel netjies op taofel uitgestald. Nooit, echt nooit và me leve zà 'k de verbaosde gezichte và me vaoder en moeder vergete. "Zôvel geld?" "Elleke maond?" "Echt waer?" "Sjongejonge!"

De vollegende maond, 'k weet 't nog goed, sting 'k voor de klas een dictee te geve, toe d'r op 't raompie van de klassedeur geklopt wier. Een man, 'k had 'm nie herkend, wenkte dà 'k mos komme. 'k Maakte m'n zin af en zette de klas aan 't waarek. Gêen mens te zien toe 'k op de gang kwam. 'k Ben mor weer naer de kaander truggegaon. Tot een collegao kwam. "Kom gaauw! We zitte op ie te wachte in de persenêelskaomer! Selaoris!" Diezellefde meneer van de gemêente bleek elleke maond op z'n fiets de selaorisse van de leerkrachte van de Openbaore Schole rond te brenge. Aal die bruine zaksies zatte in een bruine, lere aktetas. Hij was t'r wel aareg perciesies mee, hoor. D'n overslagklep van die tas dee die over de stang van z'n fiets. Zô fietsten die deur ons Baggerdurrep met aal dà geld tusse z'n knieë! Onvergetelijk!

Korsjonnoo korrie@historie-sliedrecht.nl